

NTFR 2010/2135 Gebruik van verlengde navorderingstermijn ter zake van Zwitserse bankrekening is toegestaan

Rechtbank Arnhem 20 juli 2010, nr.08/02350

Belastingjaar/tijdvak	1994 tot en met 2004	☐ Brondocument
Wetsartikelen	AWR-art. 16 AWR-art. 67n	
Auteur	mr. M.H.W.N. Lammers	
LJN	BN2278	
ECLI	ECLI:NL:RBARN:2010:BN2278	

Samenvatting

De inspecteur stelt dat hij in de loop van 2005 informatie heeft ontvangen waaruit blijkt dat belanghebbende een bankrekening in Zwitserland heeft. De inspecteur heeft in januari 2006 hierover een vragenbrief aan belanghebbende verzonden. Pas in oktober 2006 heeft belanghebbende hierop gereageerd en aangegeven dat hij overgaat tot vrijwillige verbetering van de eerder ingediende aangiften. Vervolgens heeft de inspecteur, anderhalve maand later, de navorderingsaanslagen, vermeerderd met boetes, opgelegd. In geschil is 1. of de inspecteur gebruik kan maken van de verlengde navorderingstermijn en 2. de hoogte van de opgelegde boetes.

Rechtbank Arnhem acht aannemelijk dat de FIOD in de eerste helft van 2005 de desbetreffende stukken heeft gekregen en dat deze gegevens medio 2005 aan de inspecteur zijn toegezonden. Gelet op de gang van zaken, is de rechtbank van oordeel dat de inspecteur de termijn voor het opleggen van de navorderingsaanslagen niet verder heeft overschreden dan noodzakelijk was voor het voorbereiden en vaststellen van de navorderingsaanslagen. Dat het project Buitenlands Vermogen al op 1 oktober 2003 was gestart, maakt dit niet anders, aangezien de termijn pas gaat lopen zodra er aanwijzingen zijn dat belanghebbende beschikt over buitenlandse bankrekeningen. Voorts oordeelt de rechtbank dat geen sprake is van een vrijwillige verbetering, aangezien belanghebbende objectief gezien redelijkerwijs moest vermoeden dat de inspecteur met de onjuistheid of onvolledigheid van zijn aangiften bekend was of zou worden. De rechtbank vermindert de boetes met 20% omdat de redelijke termijn is overschreden. (Beroep gedeeltelijk gegrond.)

Commentaar

1. In deze uitspraak staat de vraag centraal of de verlengde navorderingstermijn verder is overschreden dan noodzakelijk. Rechtbank Arnhem baseert haar oordeel op HR 26 februari 2010, nr. 43.050bis, NTFR 2010/1006. Voorafgaand aan dit arrest heeft de Hoge Raad prejudiciële vragen gesteld aan het Hof van Justitie EU. Deze vragen hadden betrekking op de verenigbaarheid van de verlengde navorderingstermijn met het EU-recht. Dit arrest had echter – in tegenstelling tot de onderhavige uitspraak van Rechtbank Arnhem – betrekking op een bankrekening die werd aangehouden bij een binnen de Europese Unie gevestigde bank. In de onderhavige uitspraak hield de belanghebbende een bankrekening aan bij een bank in Zwitserland. Zwitserland is geen lid van de Europese Unie maar een derdeland. Het is dus de vraag of deze belanghebbende aanspraak kan maken op de bescherming van het EU-recht.

2. De Hoge Raad heeft op 9 april 2010, nr. 07/10306, NTFR 2010/1011 arrest gewezen in een procedure waarbij de belanghebbende ook een bankrekening heeft aangehouden in Zwitserland. Hoewel de Hoge Raad niet specifiek ingaat op de kwestie of de bescherming van het EU-recht ook van toepassing is op de situatie met Zwitserland, kan uit het arrest wel het een en ander voor de onderhavige zaak worden afgeleid.

3. De Hoge Raad heeft in dit arrest namelijk wel verwezen naar de procedures inzake X en Passenheim-Schoot (HvJ EG 11 juni 2009, NTFR 2009/1742 en HR 26 februari 2010, NTFR 2010/1006 en NTFR 2010/1007). Hieruit zou kunnen worden afgeleid dat de Hoge Raad van oordeel is dat de rechtsregels met betrekking tot de verlengde navorderingstermijn ook van toepassing zijn op situaties waarbij een bankrekening in Zwitserland wordt aangehouden.

4. Of de rechtbank deze afweging heeft gemaakt, blijkt niet uit de uitspraak. Rechtbank Arnhem maakt hier geen woorden aan vuil en past direct het hiervoor aangehaalde HR 26 februari 2010 toe. Rechtbank Arnhem concludeert vervolgens dat de verlengde navorderingstermijn van toepassing is.

5. De vervolgvraag die dan moet worden beantwoord, is of de inspecteur in dit geval voortvarend genoeg heeft gehandeld. Uit de feiten blijkt dat de inspecteur in de eerste helft van 2005 informatie heeft gekregen dat de belanghebbende een bankrekening in Zwitserland aanhield. Hierover zijn vervolgens vragen gesteld aan de belanghebbende. Hierna zijn de aanslagen IB 1994 en VB 1995 op 19 december 2006 vastgesteld. De aanslagen IB 1995 t/m 2004 en de aanslagen VB 1996 t/m 2000 zijn tussen 31 december 2007 en 31 december 2008 vastgesteld. Rechtbank Arnhem is van oordeel dat de inspecteur hierbij voldoende voortvarend heeft gehandeld.

6. Dat hierover ook anders kan worden gedacht, blijkt uit Rechtbank Haarlem 10 mei 2010, nr. 08/05665, LJN: BM4082. De rechtbank Haarlem is van oordeel dat als een inspecteur ongeveer twee jaar nodig heeft om een aanslag vast te stellen hij daarmee buiten de termijn loopt.

[1] Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Hertoghs advocaten – belastingkundigen.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2010-2135>

Datum: 28-4-2016 11:42:58

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.